

PRIM MINISTRU

1383/DPSG
DATA 03.08.2020

456 21.08.2020

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare*, inițiată de domnul deputat PNL Laurențiu Dan Leoreanu și un grup de deputați PNL, PMP (Bp.331/2020).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art.6 alin. (2) lit. c) din *Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul instituirii unei excepții pentru cluburile sportive organizate ca asociații, ce au denumiri consacrate recunoscute, de la obligația de a avea în denumire cuvântul "asociație" și de a traduce denumirea în limba română.

II. Observații

1. Structurile sportive, entități cu sau fără personalitate juridică, înființate în vederea desfășurării unor activități diverse de natură sportivă sunt expresia punerii în valoare a libertății de asociere consacrată la art.40 alin. (1) din *Constituția României, republicată*, potrivit căruia cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că libertatea de asociere reprezintă „*posibilitatea cetățenilor de a se asocia, în mod liber, nu numai în partide politice și sindicate, ci și în alte tipuri de organizații, ligi și uniuni, cu scopul de a participa la viața politică, științifică, socială, culturală, sportivă sau de a-și realiza o serie de interese legitime comune*”¹. Valorificarea acestei libertăți de asociere consacrată la nivel constituțional se realizează normativ în domeniul activităților sportive prin prevederile *Legii educației fizice și sportului nr.69/2000, cu modificările și completările ulterioare*, care, la art.21 alin.(2), prevede că „*Dreptul la libera asociere, în scopul constituirii unei structuri sportive, este un drept al persoanei fizice sau juridice*”.

Forma juridică în care se poate concretiza o structură sportivă este stabilită de prevederile art. 21 alin. (1) din *Legea nr.69/2000*: asociațiile sportive; cluburile sportive, inclusiv cele organizate ca societăți comerciale, unitățile de învățământ cu program sau profil sportiv, palatele și cluburile copiilor și elevilor; asociațiile județene și ale municipiului București, pe ramuri de sport; ligile profesioniste; federațiile sportive naționale; Automobil Clubul Român, pentru activitatea de automobilism sportiv și karting sportiv; alte organizații sportive naționale.

În ceea ce privește cluburile sportive (care fac obiectul reglementării inițiativei legislative), acestea sunt, potrivit art. 26 din *Legea nr.69/2000*, structuri sportive cu personalitate juridică, constituite în condițiile legii ca persoane juridice de drept privat, structuri fără scop lucrativ sau societăți comerciale sportive pe acțiuni sau ca persoane juridice de drept public. Așadar, legiuitorul a lăsat libertatea de a alege modalitatea de înființare a cluburilor sportive și, deci, de a-și asuma regimul juridic aplicabil tipului de entitate pentru care a optat la

¹ Decizia Curții Constituționale nr. 4/1993.

înființarea clubului sportiv, apreciind care tipologie corespunde cel mai bine modalității de desfășurare a activității clubului, inclusiv din perspectiva obligațiilor legale ce le revin.

Asumarea regimului juridic aplicabil structurii sportive prin alegerea modalității sale de înființare nu este doar o concluzie a unui raționament logic din punct de vedere juridic, ci reiese chiar din prevederile art. 31 alin. (3) din *Legea nr.69/2000*, potrivit căroră „*Cluburilor sportive profesioniste, organizate ca asociații fără scop patrimonial, li se aplică regimul juridic al acestui tip de asociații, iar cluburilor sportive profesioniste, organizate ca societăți sportive comerciale pe acțiuni, li se aplică regimul juridic al societăților comerciale, cu particularitățile din prezenta lege*”.

Ordonanța Guvernului nr.26/2000 reprezintă reglementarea cadru în materia asociațiilor și fundațiilor, care stabilește regimul juridic general aplicabil acestor entități, reglementarea particularităților anumitor domenii de activitate desfășurate de asociații neintrând în sfera de reglementare a *Ordonanței Guvernului nr.26/2000*. Așa cum se precizează, de altfel, și în art.31 alin. (3) mai sus citat, acestea fac obiectul legislației speciale care reglementează particularitățile domeniului de activitate.

Așa fiind, în lipsa unor prevederi derogatorii din legea specială, structurilor sportive li se aplică întocmai prevederile *Ordonanței Guvernului nr.26/2000* sau ale *Legii nr. 31/1990 privind societățile, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, după caz.

2. Din punct de vedere al normelor de tehnică legislativă, menționăm că, potrivit art. 15 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, care reglementează normele speciale și derogatorii, prevăd că:

„(1) *O reglementare din aceeași materie și de același nivel poate fi cuprinsă într-un alt act normativ, dacă are caracter special față de actul ce cuprinde reglementarea generală în materie.*

(2) *Caracterul special al unei reglementări se determină în funcție de obiectul acesteia, circumstanțiat la anumite categorii de situații, și de specificul soluțiilor legislative pe care le instituie.*

(3) *Reglementarea este derogatorie dacă soluțiile legislative referitoare la o situație anume determinată cuprind norme diferite în*

raport cu reglementarea-cadru în materie, aceasta din urmă păstrându-și caracterul său general obligatoriu pentru toate celelalte cazuri”.

Regula instituită de prevederile *Ordonanței Guvernului nr.26/2000* este aceea că denumirea exprimată într-o limbă străină va cuprinde și traducerea în limba română, obligația legală revenind tuturor asociațiilor, indiferent de specificul activității acestora. Desigur că pot exista denumiri intraductibile ori greu de tradus atât în domeniul sportiv (cum ar fi, de exemplu, denumirile unor sporturi practicate la nivel național/internațional pentru care nu există un echivalent în limba română), cât în alte domenii în care se folosesc termeni de natură tehnică, științifică etc, însă scopul urmărit de prevederile *Ordonanței Guvernului nr. 26/2000* este acela de a se asigura traducerea în limba română a denumirilor asociațiilor stabilite într-o limbă străină, iar nu de a interveni legislativ pentru reglementarea terminologiei specifice anumitor domenii de activitate.

Analiza unor astfel de denumiri trebuie să fie realizată pe fiecare sector de activitate de către instituțiile cu expertiză în materie, iar în măsura în care se apreciază că în domeniul de activitate pe care îl gestionează există situații care impun instituirea unor excepții de la aplicarea unor prevederi legale, instituțiile cu inițiativă legislativă vor întreprinde, potrivit competențelor legale, demersurile legislative necesare în acest sens.

Așadar, analizarea situațiilor din domeniul sportiv care ar justifica instituirea unor excepții de la obligația legală instituită de prevederile art. 6 alin. (2) lit. c) din *Ordonanța Guvernului nr.26/2000* trebuie realizată de către instituția de resort, care va decide cu privire la necesitatea reglementării unor excepții în *Legea nr. 69/2000* (legea specială) - normele de tehnică legislativă impun ca excepțiile să fie instituite prin act normativ de același nivel ca cel prin care este instituită regula de la care se instituie excepția².

În măsura în care se va aprecia în sensul instituirii unor derogări în legislația specială, modificarea *Ordonanței Guvernului nr.26/2000* nu numai că nu mai este necesară, dar ar contraveni normelor de tehnică legislativă (art. 16 din *Legea nr. 24/2000*), potrivit cărora în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe

² Art. 63 din *Legea nr. 24/2000*: "(...). Derogarea se poate face numai printr-un act normativ de nivel cel puțin egal cu cel al reglementării de bază”.

acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere.

3. În ceea ce privește invocarea argumentelor referitoare la existența unor denumiri consacrate recunoscute, timpul insuficient ori costurile legate de îndeplinirea obligației legale prevăzute de art. 6 alin. (2) lit.c) din *Ordonanța Guvernului nr.26/2000*, apreciem că acestea nu reprezintă justificări pentru exceptarea cluburilor sportive, ci, dimpotrivă, o astfel de exceptare ar institui un tratament diferențiat nejustificat, discriminatoriu față de celelalte asociații și fundații care intră sub incidența prevederilor *Ordonanței Guvernului nr. 26/2000*. Așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității în fața legii³.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Ludovic ORBAN
PRIM-MINISTRU

SENATUL ROMÂNIEI

³ A se vedea *Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1994 privind liberul acces la justiție al persoanelor în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime* (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.69 din 16 martie 1994).